

Annika Naski

ARVIO:

Jen Webb (2015) *Researching Creative Writing* UK.
Creative Writing Studies. Frontinus Ltd.

Jen Webb on luovan kirjoittamisen ja kulttuurintutkimuksen professori Canberran yliopistossa. Hän pyrkii luovan kirjoittamisen tutkimusta käsittelevässä kirjassaan osoittamaan, kuinka tutkimuskäytänteet voivat elävöittää luovaa kirjoittamista, kuinka taasen luovat mallit voivat elävöittää tutkimuksen tekemistä, ja kuinka oikeilla toimintatavoilla luova kirjoittaminen voi toimia tapana tutkia ja lähestyä ongelmia, ja jonka avulla voi löytyä vastauksia moniin kysymyksiin.

Jen Webb on myös runoilija ja novellisti. Hänen mukaansa jokainen luova kirjoittaja on tutkija. Luovat kirjoittajat, jotka ovat opiskelijoita tai tutkijoita kohtaavat vastakkainasettelun: heidän tulee vastata tärkeisiin tutkimuskysymyksiin ja toisaalta heillä on tarve tuottaa luovaa tekstiä. Nämä käyttävät erilaista ajatteluprosessia, käyttävät kieltä eri tavalla ja heidän kohderyhmänsä on eri. Toisaalta kirjoittajat olivatpa sitten tutkijoita tai luovia kirjoittajia, tutkivat ympäröivää maailmaa, sitä mitä me tiedämme tai emme tiedä ja sitä, miten me sen tiedämme, testaavat faktoja ja maalaisjärkeä, ja yrittävät saada selville sen, millä on merkitystä. Tämän kirja, kuten Jen Webb johdanto-osassaan to-

teaa, auttaa kirjoittaja-tutkijoita heidän työssään antamalla heille mallin siitä, kuinka rakentaa oma ”työkalulaatikko” helpottamaan luovaa työtä, tutkimuksen tekemistä, ja olemaan innovatiivinen. Kirjassa on paljon tietoa: se on hyvin suunniteltu ja selkeälukuinen. Oiva hakuteos niin opiskelijalle kuin tutkijalle.

Kirja on johdantoluvun jälkeen jaettu kolmeen osaan: tutkimuksen suunnittelu, tutkimuksen tekeminen ja materiaalista julkaisuun. Kirjan lopussa on laaja lähdeluettelo sekä lukijaa helpottamaan ovat avainsanat listattu ja selitetty. Kirja kertoo siitä, mitä tutkimuksen tekeminen on, mitä se voi merkitä kirjoittaja-tutkijoille ja miten he voivat toimia tutkijoina kirjoittamisen prosessinsa aikana.

Luovan kirjoittamisen jatko-opiskelijana pidän siitä, että Webb selventää, mitä tarkoittaa tutkimuksen tekeminen luovana kirjoittajana ja miten se voi rikastuttaa kirjoittamisprosessia. Webbin mukaan kolme seikkaa tutkimusprojektia aloittaessa ovat tutkimuskysymys, sisältö ja menetelmät. Tosin Webb toteaa, että nämä voivat myös nousta esille tutkimusprojektin edetessä luovassa prosessissa tai joskus itse tutkimusprojekti tai tutkimuskysymys voi löytyä kirjallisuutta lukemalla.

Tutkimuskysymyksen muotoileminen kuvataan seikka-peräisesti. Hyvän tutkimuskysymyksen tulee olla 1) selkeä ja täsmällinen, 2) relevantti eli tutkimuksen täytyy kiinnostaa myös muita kuin tekijää itseensä, 3) uutuusarvo, 4) tutkittavuus 5) toteutuskelpoinen.

Tutkimuskysymys tulee siis vastata mitä, miksi, miten tutkimusta tehdään. Lukijalle haastavampaa, vaikkakin tarkoin selitetty, on kirjan seuraavassa kappaleessa tarkastelun alla oleva osuus epistemologiset preliminäärit: aksiologia

(arvo-oppi, tutkimustyön eettiset ulottuvuudet), ontologia (olemassaolo) ja epistemologia (tieto-oppi). Tutkijan tiedonlähteitä ovat intuitio, auktoriteetti, logiikka ja empiirisuus.

Jen Webb käsittelee myös kahta tutkimusparadigmaa kvantitatiivista ja kvalitatiivista tutkimusta. Näistä kaikista hän antaa esimerkkejä ja viittauksia. Hän toteaa, että kukin tutkija käyttää kuitenkin itselleen ominaisia elementtejä, jotka eroavat toisen tutkijan samaisista (arvot, olettamukset, kiinnostuksen kohteet).

Tutkimuksen tekemisen prosessia ja menetelmiä käsittelevässä kappaleessa selitetään, miten tehdä valintoja eri tutkimusmenetelmien välillä ja miten tutkimus suunnitellaan sekä miten varmistetaan, että tutkimus on hyödyllistä ja validia. Olemassa on kolme eri tutkimustyyppiä, perus, sovellettu ja toiminnallinen, jotka ovat kaikki relevantteja ja sopivia luovan kirjoittamisen tutkimiseen. Valinta tutkimustyyppistä riippuu usein tutkijan tavoitteista tai tavoitelluista tuloksista. Graeme Sullivanin mukaan perus-sovellettu-toiminnallinen tutkimusmenetelmä on kirjoittaja-tutkijoilla ei-lineaarista käytäntöön perustuvaa, ”mielikuvituksesta tutkimusta”, joka toteutetaan luovan toiminnan kautta. Tämä tarkoittaa, että tutkimusprosessissa ei ole välttämättä syy-seuraus -logiikkaa, kuten tavanomaisemmassa tutkimuksessa.

Kirjan kakkososassa: ’Tutkimuksen tekeminen’, Jen Webb toteaa aluksi, että luova kirjoittaminen on hyvin vaativaa, kirjoittamisen tutkiminen on hyvin vaativaa; näiden kahden yhdistäminen voi olla valtavan rikas ja energiaa antava kokemus. Kuitenkin alut ovat vaikeita ja työskentelyn ylläpitäminen on vaikeaa. Vastassa on keskeytyksiä,

umpikujia, vääriä alkuja ja lopetuksia. Ottaessaan lähtökohdaksi kirjoittamisen tutkimuksena ja luovan kirjoittamisen tekniset ja esteettiset näkökulmat tutkimustyössä, Webb osoittaa, miten ne asettuvat tutkimuskysymykseen, menetelmiin, tutkimusalaan sekä keskusteluun luovuudesta. Hän tarkastelee seikkaperäisesti tutkimuksen etiikkaa viitaten tutkimusprojektissa mukana oleviin ihmisiin. Tutkimus ja ympäristö -kappaleessa Webb viittaa 'hyviin älylisiin tapoihin' ja kolmeen tutkimustapaan: 1) maailmassa olemiseen (fenomenologia); 2) maailmassa liikkumiseen (proprioception) ja 3) muiden kanssa olemiseen (participant observation). Kaikki kolme ovat tärkeitä elementtejä luovan kirjoittamisen ja kirjoittaja-tutkimisen projekteissa.

Kirjan kolmas osa 'Materiaalista julkaisuksi' käsittelee tutkimusmateriaalin hallinnointia, kirjoitusprosessia (tutkimusprojektin aikaista julkaisutoimintaa). Tärkeä on myös tietää, ketä varten tutkimus tehdään (kohderyhmä, yleisö). Jen Webb painottaa, että on tärkeitä ottaa huomioon, milloin julkaisee, mitä julkaisee ja missä julkaisee. Vastauksena kysymykseen, milloin kannattaa julkaista, Webb vastaa: ”Aloita julkaiseminen heti kun sinulla on jotakin sanottavaa. Aikainen julkaiseminen tutkimustyössä sallii tutkijan arvioida omaa tutkimustaan. Siinä on myös se etu, että tutkija kirjoittaa aikaisessa vaiheessa ja usein, jolloin ensimmäiset versiot tutkimuksesta auttavat tutkijaa vahvistamaan ajatteluaan, kehittämään analyysiansä ja työstämään monia tutkimuksen aikaisia seikkoja. Tutkimustyö saa tällöin myös tarkan ja kriittiseen tarkastelun ja riippumatonta palautetta arvioinnin ja toimitusprosessin kautta. Jen Webb toteaa myös, että jokainen kirjoitettu teos vaatii tietyn lukijan ja palvelee tiettyä tarkoitusta. Hän viittaa Roland Barthesin

lauseeseen: 'Kirjoittaminen tekee tiedosta juhlaa', tämä on seikka, jonka jokainen kirjoittaja-tutkija tulee muistaa!

Tämä kirja voi varmasti auttaa luovia kirjoittajia tekemään 'tiedosta juhlaa' heidän suunnitellessaan tutkimusprojektia. Kirja on hyvin jäsennelty ja kirjoitettu. Kirjassa annetaan myös hyviä esimerkkejä kirjoittajista ja kirjoista, jotka kuvaavat luovan kirjoittamisen tutkimisen prosessia ja kirjoittamista tutkimusprosessina. Kirjaa voi suositella kaikille tutkimuksesta kiinnostuneille kirjoittajille, niin aloitteleville tutkijoille (jatko-opiskelijoille) kuin myös pidemmälle ehtineille tutkijoille.